

вижда толкозь съгласно съ истинно-то благочестіе това опрѣдѣлительно празднуваніе. Ный имамы всякога нуждѣ отъ освятително-то вліяніе на Св. Духа; за това сме длѣжни да го просимъ не само веднѣжъ въ годинѣ-тъ но и всякой день, хваляще и благодаряще небесный-тъ нашъ отецъ че свободно дава този божественъ даръ всякому който го проси отъ него Лук. 11; 13.

Богоявленіе и Рождество.

До врѣме-то на съборъ-тъ отъ 318 св. Отцы въ годинѣ 325 бѣхѣ само горѣреченни-тъ праздници, сирѣчь Петдесетница, великий Петѣкъ и Богоявленіе, като день за споменъ на кръщеніе-то Христово, който бѣхѣ зѣли да държатъ отъ вторый-тъ вѣкъ още, но частно, само по нѣкои мѣста, тѣй що до петый-тъ вѣкъ още той не бѣше установенъ да се празднува общо на всякъдѣ между Християны-тъ.

Праздникъ-тъ на *Рождество Христово* начинѣ да се празднува въ четвъртый вѣкъ. Той се въведе най напрѣдъ въ Римъ около 350-тъ годинѣ, а послѣ въ Антіохіѣ год. 376 (*) и въ Египетъ въ год. 431; (**) но въ послѣднє-то мѣсто испърво държахѣ този праздникъ, Ро-

*) Св. Іоаннъ Златоустъ въ едно слово изречено въ Антіохіѣ въ год. 386 казува че този праздникъ прѣди 10 год. былъ извѣстенъ самъ тамъ

**) Guericke's eb. History Prof. Shedd's trans. page 300.